

יום יום הייתי רואה את גיא הולך לכיוון חדר האוכל, על קצות האצבעות.
הליכה זאת, על קצות האצבעות, היתה תופעה פיזית בלבד, אצל גיא,
כי בהתנהגותו, בטווחותו, לא היתה אצל גיא הליכה על קצות האצבעות,
היתה לו נוכחות שמילאה את כל העולם שסביבו.

בימים הטובים היה גיא מתחבר אל ילדים ואל מבוגרים כאחד.
הוא היה מונה אליהם בהומור ידיוותי שהסיר כל מחיצות.

אחד כך באו ימים שבהם גיא לא אמר הרבה, ומפעם לפעם היה צועק:
"לא רוצה ! לא רוצה".

בכך הוא היה מבטא מחאה כל כך צודקת מעומק הלב. לא רוצה, גיא,
גם אנחנו לא רצינו, גיא. לא רצינו לראותך הולך ודועך.
לא רצינו לראותך נחלש ושוקע בדרך שכיוונה הוא אחד.
לא רצינו, אך לא עמדו לנו הכוחות, התבונה והידע.

כל כך הרבה אנשים עשו כל מה שרק ניתן היה לעשות, ובראש ובראשונה, אבא שלך,
גיא, אילן, אילן לא וויתר, לא התייאש וכל הזמן רק עשת, עשה כל מה שבן אנוש
יכול היה לעשות, ובכך נתן לגיא הרבה שנים מעבר למה שחזו לו בשלב הגילוי
של המחלה. אך לא רק שנים נתן אילן לגיא, גם איכות לשנים אלה נתן לך אבא, גיא.

ההתמדה של אילן, השקט הנפשי התומך של תמר, שהגיעה אל גיא ואל אילן כמו
מלאך מן השמיים, האהבה ללא גבול של מיכל ומוסי, הקבלה והתמיכה של כל הקיבוץ
וכל מי שעבד עם גיא. כל העשיות והנתינות האדירות האלה, ידן היתה קצרה מול
גורל אכזר שמע בויא, כן, גיא, "לא רוצה" היו מילים במקומן.

תודה לך גיא, על השנים שהיית בתוכנו.

תודה לך גיא, שלימדת אותנו את שוויון ערך האדם גם כאשר האדם שונה.
תודה לך גיא, שאפשרת לנו ולילדינו ללמוד להתמודד עם המציאות שלך.
ותודה לך גיא, שהארכת לחיות עוד כמה ימים ואפשרת
לאליסון ואורלי להגיע אליך בימים האחרונים.

(נכור אלק גליד, גיא, בואך דענו, 8/13 באוגוסט)

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

הנה נדע

גיא

מה אני כבר יכולה לספר עליך,
4 שנים של ביחד, 4 שנים של יום יום
שבהם היית חלק ממני וממשפחתי, בן בית
אצלי. איך שידעת את שמו של כל אחד מילדי
איך שחייכת בבוקר שעליתי להסעה,
החיוך והצחוק שלך הם שכבשו אותי
כל פעם מחדש גם כשלפעמים רציתי לכעוס
אבל כשחייכת זה עבר.

גיא יקר!

היום אני עומדת כאן ומספרת איך
שלפני 4 שנים הגעתי לעבוד עם ילד
שלא ידעתי עליו כלל והיום שאתה כבר
לא איתנו, אבל בזכרוני, אני יודעת הרבה
ובזכותך גיא אני יכולה לומר שלא נוצר
קשר של מטפלת אלא קשר של ידידות,
וחברות, עם אבא אילן (כפי שהיית קורא לו)
ועם תמר.

אז תודה לך גיא שבזכותך היום יש לי
ולמשפחתי זוג חברים נוסף, זוג חברים של אמת.
לך גיא עוד אניד:

"תהה מנוחתך עדן".

שלך

עם הרבה אהבה

דבורה

אילן

אני יודעת שחשוב לך להנציח
את גיא במילים כתובות,
וכדי לעשות זאת אני מנסה לחשוב
כבר כאילו בעוד כמה שבועות,
כשהלב הפסיק לבכות והכעס על הגורל
נחלש. ולבדוק מה נשאר בי מגיא.
אני רואה פעוט שובב ושמח ואח"כ
ילד שרוצה להיות כמו כולם אבל לא מצליח
וקצת כועס וקצת שובב, ויותר מאוחר,
ילד שקשה לחדור דרכו ולהבין מה
מתרחש בתוכו. ומוגבלות פיזית שמתקדמת,
אבל איכשהו נראה שתמיד היה בתנועה.
וקשה לי לבודד את גיא כי התמונה שעולה,
זו של מערכת יחסים נפלאה בין אב לבנו,
של קשר עם המון שמחה ושובבות,
מגע וחיים, נתינה וקבלה ומסירות חסרת
גבולות – המון אהבה.
מה שנשאר בי מגיא זו תמונה של אהבה
אמיתית, ושמחה וכואבת בין אב ובנו.
אילן, אין לי מילות תנחומים, רק אולי
שבכח האהבה הזאת, הצלחת להדוף
במס' שנים את הגורל, ובזכות האהבה הזאת,
גיא קיבל את החיים הטובים ביותר
שאפשר היה לקבל.

ראשית כל אני רוצה להודות לך, שפרה, דניאלה ואופרה - אני לאה חן.
בשנים שאני רואה אותך חן עם הילדים אני שמחה.

בספטמבר 1981 התחתנתי לעבוד במסלול היום תנוקות. אמרתי כחב שגודלת
את הילדים. היא לא רצתה איך להתייחס, לעצמו, לעצמו ואיך להיות שותף.
אני למדתי להודות איתו עד אז סוף.

כעבור זמן מה אני עובדת למחברת האלה והיא עבר לאסטרליה. כאשר חזר
עם משפחתי לכפר הנשיא אני הית' למלא משרות מיוחדות וחלילה למספר
שנים.

היא היה אושרי מהלכתי ואני הייתי מצ"ר ממעט בשילוחי אבא, אמא
אולי, סבא, וסבתא. מילות תמונות - בולם איתו הדבר, ואז היא היה
מחזק את התמונה ואמר "זה של". אני אומר: "היא לא רצתה אותי".
הילדים: סופרמן, הילד, ומקית של הילד. בסוף כל סיפורי היא
היה אושר "אני רוצה! אני חזק!"

הוא עדיין עדיין מחזקו ורצו להם הקיבוץ והזקן במאבקו בחיים.
התמונה שהיו מצ"רים היון היא תמונה של אבא-תמיד אבא ראשון-
אבא, תמר, עמית, סבא וסבתא. ואז היא היה מחזק את התמונה
ואמר: "זה של". אני אומר: "אני אומר!"
לכל המשפחה: אני מקדשת את הכת את האהבה שלכם.

חן טובה.

חן

א"א

./vgrinc.

(א) וידעו כי ימים בלתי רבים יהיו לפנינו.

המשיך המלחמה על חוקי התורה.

מקומו של היום, ומצבו. למעשה חתך מלפניהם, וחבריהם אחרים, לדעת, מקומו ותוכנו.

My 2 are down

3. $\frac{1}{2} \ln \frac{1}{2}$ (1 point)

מחברים: ד"ר חגית גורן - ד"ר חגית גורן

• ପ୍ରତି କଃ, ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ର - ବିଜୟ ରାତ୍ରୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ

א' וט"ו, א"ח חנוכה, א"ח חנוכה, א"ח חנוכה.

[illegible]

אמרתי לא נישד! אמרתי נשדח מוכר, ועליך לחתום, חזקתי ולבסוף.

לד. דומה לך ענין אומנם שיהיה נמשך לך ולמחשבותיך ומה שאתה, אבא, ותלמידי.

For small ϵ , $\mu \approx 0$.

מחברת: מרת רחל שניידר

செய்து கொடுத்தேன்.

ואתה תחזיק את הילדים, ואתה תחזיק את הילדים, ואתה תחזיק את הילדים.

18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 8

פאמיליע, פאמיליע פאמיליע

2014/11/17

• ০২৭৭৭

קטעים מתוך חיבור שכתבו בבית הספר.
הנושא היה: "הדמות ששינתה את חיי"
אני קוראת את החיבור בשמי ובשם אופירה.

גיא

ילד שתמיד עשה שטויות, אהב לעשות רעש ולהרביץ לכולם.
ילד שבגיל צעיר כבר הכיר את כל קשרי המשמחה בקיבוץ.
תמיד היה בא ואומר – "את אחות שלי... אבא שלך זה... ואמא
שלך זאת..." כך היה אומר לכולם היה לו דיבור מצחיק. ילד
שאהב לאכול הרבה הרבה לבן, אהב מאוד את הבריכה ושם
היה מבלה את רב שעות היום בקיץ. ילד עם גוף קטן, ראש
גדול, נמוך, בטן גדולה, לשון ארוכה מאוד ועם חיוך שהקסים
את כל מי שנמצא בסביבתו.

אך משהו השתבש בחייו, בגיל צעיר גילו שמשוה לא בסדר
אצלו, שהוא חולה במחלה סופנית שאיתה אתה גוסר את
חייך בגיל צעיר. מחלה שפוגעת בגוף שלך והורסת אותו
לאט לאט.

גיא חי בתוך עולם משל עצמו שלאף אחד אין אפשרות
להבנם אליו. עולם שאף אחד לא יכול להבין ולשנות. מהעולם
הזה שלו הוא היה יוצא למעמים בקריאות משונות כמו
צעקות או קולות או מילים שאף אחד לא מבין. ולעיתים
בקריאות של כל ילד רגיל כמו: "אבא", "לא רוצה", "לבן"
ועוד... אך הוא לא מבין אותך, אם תנסה לדבר איתו, הוא
רק ישמע אותך.

כשהתחלתי לעבוד איתו היה די קשה כי מעולם לא התנסיתי
בעבודה מסוג זה. לא ידעתי איך להתנהג איתו, איך להתייחס
אליו ומה לעשות איתו בזמן שאני אחראית עליו. פחדתי
גם שאני יעשה איזה שהיא טעות שתפגע בו.
לא ידעתי מה עושים עם ילד שכמעט לא מסוגל לעשות
כלום.

במשך הזמן ניסיתי ללמוד איך לתקשר איתו, לנסות להכיר
אותו יותר טוב – למצוא שיטות להצחיק אותו או לנרוע
לו לדבר. למצוא מה הוא אוהב לעשות ומה הוא אוהב לאכול.
וכך מידי יום למדתי משהו חדש עליו ועל חייו השונים.
ניסיתי להבין אותו ומה עובר עליו, ניסיתי להקל עליו אם
ראיתי שקשה לו, שהוא סובל.

כך במשך שנתיים התקרבותי אליו יותר ויותר. הכרתי
אותו ואת בני משפחתו מקרוב ואת חיי היום-יום
שלהם ואיך הם מסתדרים עם מחלתו ומה לעשות בכל
מיני מצבים.

התנסות שכזו לעולם לא אשכח.
מצד אחד מאוד נהניתי ממנה והתאהבתי בן-אדם
מקסים ומיוחד שאי אפשר לתאר בכתב. גם למדתי
להכיר חיים אחרים, שונים מחיי בן-אדם רגיל. ואני
חושבת שגם התגברתי במשך עבודתי איתו. מצד שני
היה גם מאוד קשה, לעבוד עם בן אדם שאתה חושש
שעוד מעט יסיים את חייו במיוחד כשהוא יכול לקרות
לידך כשאתה איתו. אך אני שמחה שעשיתי זאת, גם
בשבילו וגם בשביל ההתפתחות האישית שלי גם הוא
בשבילי בן-אדם שתמיד אוהב ואף פעם לא אשכח
אותו.
הוא שינה את חיי.

נעמה

גיא היה הילד של הילדים.

כשכל הילדים גדלו ובגרו

גיא נשאר ילד קטן.

אבל הוא גם היה המורה של הילדים.

הוא לימד אותנו דברים

שיהיו איתנו כל ימי חיינו.

הוא לימד אותנו סבלנות והבנה.

הוא לימד אותנו לשמור על החלש.

הוא לימד אותנו לקבל את השונה.

עם החיוך והצחוק שלו, הוא לימד אותנו –

כאשר אנחנו יודעים לשמור אחד על השני

בסבלנות והבנה, קל לארוז אפילו את השונים.

לך לשלום גיא – אתה נשאר חלק מאיתנו.

ג'א

תמיד הסתובבת עם חיוך רחב על פניך.
היית שמח ויולד מתוך.

אני רוצה שתשוב אותה יולד זידי
אבל זאת האדינות ואין מה לעשות.
תמיד אני אבוא עבדך איתך ואני
אזכור אותך לעולם.

ג'א - רדית רק לרגע
לתמיד אהבתי אותך ואני לדון
אתה יולד מקסים וחמוד לבי
כילי להיות איתך, ויפסל בק ושותף איתך.
פסלתי אני (גברת איתך היית
אשתך במריבה עם סבא, וכלהיית
מבקשת נשקה היית עיני לי.
שוק

אוהבת - מור
אמא

היה זה שפחך וחייך יפלא והשפחה .
 הינו ביחד אלף סאנרנו העוקר, ופשוט לבנה אל
 ביחד ובך אל פתחן העבר .

כא אתה וזה אלף מיתר מרחוק שחולני
 יחד ולאנו הרבה .

כלבאני מביא בתולים עבדך אתך, זהו היה
 אלף זה שחיה, אתה שכתב מחובר תחבולות
 בלי חיוך ואלף העבר שקראנו עך .

היו לנו כלבים חשיבים, היו לנו כלבים חשיבים,
 היו כלבים שחיה, אלף זה שחיה, אלף זה שחיה
 ואלף זהו כלב העבר, אלף זהו שחיה

קבר זהו אלף שחיה, אלף זהו שחיה, אלף זהו שחיה
 חיים שחיה, אלף זהו שחיה, אלף זהו שחיה

לכבו אל חיים, אלף זהו שחיה, אלף זהו שחיה

קרין שחיה, אלף זהו שחיה, אלף זהו שחיה

אילן ותמר

דברך כאלו אני לא נהגת אכילת מילוא גמולות מפאג
חוסר יכולת אולטא אג רגשות האודבן אלו אני אורג
הפסם כי יש דפנים דדרם שפארצים האולה.

אכ ניהי אדבה ערומה. גיא היה דמול כל כך חזקה
לאהלה ולמרחל חוסר יכולת אקשר איל דדמירל-גמול
הוא הקרין משהו יוגר עמולן לשלם עם הזאים אקראט
למחיד גרם אי ולמחרים רגם ממשה עילוי ועל הסודדים אול.

גיא העשיר והאשיר אג חיי כאלו. אי הוא נגן אהדן שלם
יש כח עילוי / מלך שומר (נפרש לאג כפי שנפרש) הכח היה פולס דדמיר
מחירה ופלאים שנעה אי אהדן שילבים שנולדו כשהגור "האכיר" איהם -
דעצם אינו כל כך "אכיר" ולמרחל שאלוי אנהו לא מחינים אג היה. יש דעצם
הוויגם הוכחה אכך שאנו חיים דעולם נפלא ושלמרחל הכא יש דכאלענו אהוזה
האולה אג הדדרים הכי חשודים דנו: אהדה, הדנה, סולנוג לקולה.

אכאלנו הימה זכור וכדוד גדול אהיוג דמחיצה ואכן לא אגלים
כשאומר שחל שורזינו אין אג ההידמנוג הנפלאה אגדל ולספ
פרא נהדר ויקר כל כך.
ערצו אי נורא.

אתכם באובדנכם.
אפרת אדלשטיין.

הייתי עכשיו אצל אבא, והוא סיפר לי איך החזיק אותך,
חיבק אותך חזק, ליטף אותך ושר לך שירים.

בין הדמעות נזכרתי בימים שעבדתי איתך לפני שש שנים.
שירים שתמיד הרגיעו אותך, תמיד רצית שירים על אבא,
רק על אבא, "אבא של גיא הוא הכי בעולם ואוהב
רק את גיא מכולם".

כל יום שביליתי איתך אהבתי אותך יותר. לפעמים כל כך
כעסת ובכית ולפעמים היית כמו גור קטן שאוהב חיבוק.
היה בך קסם שגרם לכל מי שמכיר אותך פשוט להתאהב בך לגמרי.
אני זוכרת איך שבת אחת דפקת על הדלת שלי ודרשת שנלך
למשק-הילדים וזוכרת עוד הרבה רגעים שמלווים אותי תמיד.
גיאצ'יק, אני נפרדת ממך עכשיו בפעם האחרונה והמחשבה
היחידה בראש שלי היא, שבעולם הזה לא יכלה להיות לך
משפחה יותר טובה ואוהבת.

אוהבת תמיד,
אילת.

אני סרדגי עם גיא דגור מטפאג כאליג דמקופה שהלא היה דגן
ודמאגן הנסיר. המדיניות שלי (ונדמה לי גם של אילן) הינה אשג
אג גיא כמה שיוגר דפסילוג הרגילה של כל היודים.

אני זוכר דמילוד אג הטילונים, הייג "סומדג" אג גיא יאד עם
כאם אכל הטילונים, זכור לי דמילוד טילו אד שזו השגפא גם
אליסון לאוראי, שהיו דאדא מזיקוריהן. גיא האך עדיין יפה, אזל
היין צריכים אעודא אלא כל הימן דגבסיסים שונים. המסאלו היה
דשדג ממאג אשכאן המרמאן. טילו אחר היה יאד עם כל דג הספר
המקאמי מהר כנען ועד ראש פינה. אני סרדגי אהצמיד לגיא
מטפאג (א) מילוד (א), אהעגדגי אברוש מאילן אזל איעאן.
היה קשה, אהייג צריכה אהמציא כל מיני שירים כדי אברזן אלא
אהמשיך אכח אהלא המשיך!

אקראג סאד הטילו הלא המאוש אהאך יפה מאד עם כאם, וגם נהנה
ושמח. עוד זכרון שלי עם גיא הלא סדיז הספר "עלגא יום
האודג", יום יום הינו צריכים אגאג אהסגבא דספר, ודמילוד
על עלג "האזר", כל ה"טקס" היה המיל כמה חודשים לפני
יום-האודג. גיא היה מאד שמח שהמילאנו אדזר על יום האודג
לאיך גירא הילוגה.

אני אזכור אג גיא מהימים ההם.

שרה דבולט.

3-95

11/2

Part 1: The first part of the book is a history of the world, from the beginning of time to the present. It covers the major events and figures of world history, and is written in a clear and concise style.

Part 2: The second part of the book is a history of the United States, from the founding of the country to the present. It covers the major events and figures of American history, and is written in a clear and concise style.

Part 3: The third part of the book is a history of the world, from the beginning of time to the present. It covers the major events and figures of world history, and is written in a clear and concise style.

13-3-95

KZ

1. What is the purpose of the experiment?
 2. What are the variables in the experiment?
 3. What is the hypothesis of the experiment?
 4. What are the results of the experiment?
 5. What is the conclusion of the experiment?

1777

~~Don't put a dot~~

~~the world is a very different place~~

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

20757

Aug 15

שנה בלי גיא

שנה בלי גיא, וכל מה שנותר לי ממנו זה תמונה קצת מטושטשת הנמצאת ליד מיטתי. אני מתבוננת בתמונה ונזכרת בימים ההם כאשר 3 פעמים בשבוע הייתי אוספת אותו מהאוטו של אשר, אשר החזיר אותו מהמוסד בקרית שמונה לקיבוץ. מהאוטו הייתי לוקחת אותו לטיול קצר, למועדון הנעורים או לתלתון לצפות בטלוויזיה, ובקיץ היינו הולכים ביחד לשחות בבריכה.

בימיו האחרונים, כאשר הוא כבר כמעט לא הלך, הכנתי לו מיטה במועדון הנעורים ושם הוא היה נח.

כאשר נתבקשתי לעבוד עם גיא, היו לי הרבה מאוד חששות והתלבטויות ובסופו של דבר החלטתי לקחת על עצמי את העבודה. וכאשר אני חושבת על זה היום, אני מרגישה שעשיתי מעשה גדול למשפחה של גיא ולי. אני קיבלתי מכך המון ואני מודה על כך. העבודה היתה אמנם קשה ומתישה, במיוחד לאור העובדה שגיא כמעט ולא תיקשר עם הסביבה ולא יכולתי להבין מה הוא רוצה. אך למרות שבאופן פיזי הוא לא תיקשר, אני, באופן אישי נקשרתי ותיקשרתי מאד.

לפעמים ישנם רגעים שפתאום אני נזכרת בו ומגלה כמה שאני כל כך מתגעגעת אליו. הקול והנוכחות שלו במקומות מסויימים חסרים לי מאוד.

לסיום, כאשר אני חושבת על דמות או מעשה כלשהו ששינה לי את חיי, אני חושבת על גיא. מהעבודה עם גיא רכשתי בגרות ואחריות שיעזרו לי בהמשך חיי.

אני צוהת את גיא בתור לא שתלד היה לעזחין

את נולד וביא חיים שתלשן הבולר.

אני צוהת שהיו חופים לבית ספר חתשן וגא היה

לחבר סע עם ארה ארה ארה... ואם עם קרנה לרשירע.

וכל הדברים הלפחוקים האלה

לכשיו כבר גא יהיה עני יותר ארה כמחצור לבית ספר

וגא כבר גא יהיה להפחיד את נולע ושהיה אמתן עי הבוקסים

בראז (א-כך רוק בתלשן).

אני ספורה לאור שגא איננו ואני באור שגא נולד פצובים

מח. א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

מח. א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

! א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.

א.נ.מ. א.נ.מ. א.נ.מ.